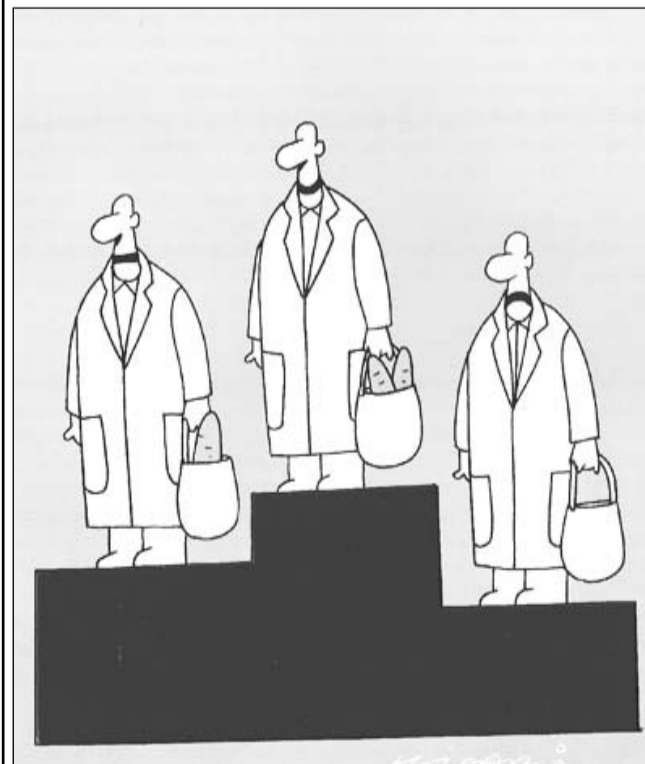

Bankok és ügyfelek

Nem értem, hogy ha 115 milliárdot szán a lakáshiteleségek ócsai gettójának felépítésére a kormány, miért nem a pénzt adja oda a bankoknak, s hagyja a családokat saját otthonukban. Illetve értem. Hiszen, ha tényleges tartozás kifizetésére fordítanak az összeget, akkor senki egyetlen fillért nem tudna zsebre vágni. Így viszont a tervezőtől a kivitelezőig mindenki keres a szerencsétlenül járt embereken. Kenőpénzek és magas számlák nagy bevételeket biztosítanak e 115 milliárdból a tűzhöz közeli politikusoknak, hivatalnokoknak, csókos vállalkozóknak. A bankok által átvert, rábeszél, kizsigerelt magyar polgár pedig menjen a gettóba lakni. Közben az állam konszolidál, megment és életben tart olyan bankokat, amelyeknek aljas fogásai juttattak a rönk szélére ezeket.

Igaz, van nekünk PSZÁF-unk is. Igaz épp olyan ócska gittegy-let ez is, mint a Fogyasztóvédelem. (ezt tapasztalóból tudom.) Nemrégiben a PSZÁF-hoz fordultam, mert egy bank anélkül, hogy bármilyen szolgáltatást nyújtott volna, egyre csak emelte havi elszámolásaiban az állítólagos tartozásomat. Még SMS díjat felszámolt, majd 50.000 Ft-os nem létező adósságomat egy másik maffiacégnek eladta, s erről nem értesítet ... stb... Nos az történések sorát megírtam a PSZÁF-nak, s a választ majd egy esztendeig vártam. Megjött. Ők nem hatóság, nem tehetnek semmit, forduljak bírósághoz. Magyarország!!!!

Ha egy ilyen ügyben sem mer felelősséget vállalni egy pénzügyi ellenőrző szervezet, akkor mit várhatunk el tőlük nagyobb kaliberű dolgokban? Semmit. Hiszen a felvett hiteleket a felvételkor megállapított részletekben kellene visszafizetni, nem pedig az árfolyam ingadozást követve. Az legyen a bank kockázata. Hiszen amikor a lebombázott házra felvette nagypám a banki hitelt, senki nem kért tőle nagyobb összeget a millpengő idején. Igaz, nagypám egy havi fizetéséből vissza

tudta adni – az inflációnak köszönhetően – a felvett hitelt. És bankot mégsem ez, hanem Rákosi tette tönkre az államosítással.

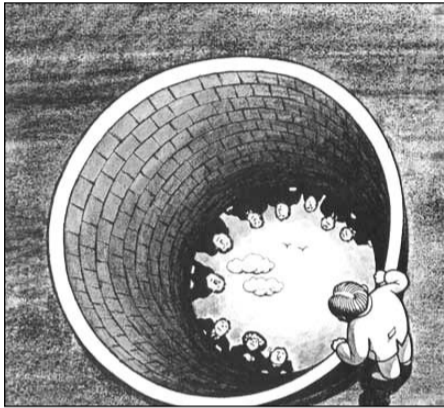
Tehát, az igazi megoldás hitelező és bank-ügyben az, ha az eredeti részleteket fizetheti az adós. Minden más „megoldás” csak hazudozás és mellébeszélés. A bankokat pedig nem megmenteni kell, hanem felszámolni. Ugyanis nem a bankok, hanem a „nép jóléte a legfőbb törvény”. És ez már a rómaiak is tudták.

S.Gy.

A MÁV-os, a temetkezési és a tankönyves maffia

...avagy Magyarország végnapjai

Sajnos ez nem vicc. Magyarországot olyan mértékben átszította a maffia, hogy ennek szorításából aligha lehet egykönnyen megszabadulni. Bármerre nézünk mindenütt a visszaéléseket, a nagy szavak ellenére a maffiamódszerek alkalmazását, a nép kirablását látjuk, s ezeket a dolgokat észre sem akarja vagy tudja venni senki. Nem érdeke egyetlen hivatalos szervnek sem, hogy az apró részletekben megbúvó ördögöt kihajtsa a társadalom minden szférájából. Mert minden apró efféle ördög hatalmas pénzeket jelent azoknak a maffiózóknak, akik kigondolták és mérnöki pontossággal megterveztek az egész maffias pénzügyi láncolatot. Lássunk példákat.

Tankönyves állami maffia: Mostanában a tankönyvek körüli maffia csípi a szememet. Persze ebben is markánsan benne van a kormány. Ha nem lenne benne, akkor nem fizetne méreg drága könyvek után tankönyvforgalmazó cégeknek.

Elmondom, mit sérelmezek ma, amikor családok ezreinek okoz nehézséget a tankönyvvásárlás. Ismerem a könyvnyomtatás rejtelmeit, árait, és lehetőségeit, s ismerem a tankönyvterjesztők terjesztési díjait, s nem hiszem, hogy akik a tankönyveket készítik, azok e téren analfabéták lennének. A maffiamódszer a következőkben van.

Fiam 9-ikes tankönyveinek ára 33.000 Ft volt. Ha ebből elveszük a tankönyvforgalmazó 40-50%-os hasznát, akkor alapjáraton 16.500 Ft lenne a tankönyv. Ez azonban hatalmas összeg, ha arra gondolunk, hogy milyen mennyiségben nyomják a különböző tankönyveket, s ezzel egyenes arányban a nyomdai járulékos költségek csaknem a nullára csökkennek. Ha a tankönyv – a melynek a tartalmát kell megtanulnia minden diáknak – nem színes, fóliázott borítójú lenne, hanem egyszerű fekete-fehér, ismét csökkenne az ár, csaknem felével. Így 8250.- Ft-nál tartanánk, ha az eredeti maffiaárból indulnánk ki. Ám ez sem valós. Hiszen a tankönyvek ára ötszáz oldalanként annyiba kellene, hogy kerüljön fekete-fehér nyomásban, mint a boltban kapható 500 darabos fénymásolópapír. Max: 1000 Ft-ba! Tehát a 33.000 Ft-os tankönyvcsomag – ha nem a maffia, hanem a józanész vezetné a felelős politikusokat – mindössze 6-8.000 Ft-ból megúszható volna. De nem így van, még akkor sem, ha az állam „odafigyel”. Hiszen a politikusok között is ott lehet az érdekelt. Hiszen akik ingyen kapják a könyveket rászorultság miatt, azok helyett az állam fizeti e mértékűt és indokolhatatlan árat. Tehát valakinek a valakije nyomja, forgalmazza, és ad vissza a haszonból szerintem nem keveset... Kínában efféléért golyó vagy kötél jár! Hozzá kell tennem, nagyon helyesen!

Temetkezés: Hatalmas összegbe kerül a temetés. Családokat tehet tönkre egy-egy haláleset, olykor pedig nincs pénz a temetésre, s az önkormányzatra hárul a költségek kifizetése. Az állam e maffiázásban is benne van. Hiszen szabadjárta engedte a számlát nem adó (mert úgy pár ezerrel olcsóbb! – mondják a hozzátartozóknak) egy kolumbáriumot öt lépésre odébb vivő és ezért 10.000-et felszámító temetkezési vállalkozókat. Változtatásról szó sincsen, az árakat továbbra is ezek a hivatalosan engedélyezett keselyűk szabják meg... És eszerint fizet az önkormányzat is, ha szegény-temetésről van szó. Tehát az állam megsarcolása itt is világosan kitűnik. Mint az is, hogy az állam ezt hagyja, tűri valamiért...

MÁV: Érdekes sarcolást vezetett be a MÁV is. Ha ember például Pusztaszabolcsról akar feljutni Budapestre, kifizeti a csaknem ezer forintos viteldíjat a légkondicionált és bekamerázott szerelvényre. A szolgáltatás ára ennek megfelelően állapított meg, hozzáértve természetesen a pontosságot. Európában. De nem a Pusztaszabolcs-Budapest-Déli pu. viszonylatban. Itt ugyanis a kora reggeli járat alából 5-10 percet késik, és a régi koszos, bűdös, szerelvény szállítja a munkába, iskolába indulókat. A viteldíj viszont azonos az európai szerelvény viteldíjával... a késésért nem lehet felelősségre vonni senkit,

14. Négyfalusi Szent Mihály Napok

Négyfalu immár 14. alkalommal szervezi meg 2011. szeptember 23-25 között a Szent Mihály napokat. Az itt sorra kerülő *foci* és *kosárlabda* bajnokságra szeptember 15.-ig lehet feliratkozni, az *asztalitenisz* és a *csocsó* bajnokságra a helyszínen (Gócza István 0751066819 és Fejér János 0728052571). *Hétfalusi pillanatok* címmel foto pályázatot hirdetünk amatőr és profi művészeknek egyaránt (részletek: www.hmik.ro). Jelentkezni, illetve fényképeket beküldeni szeptember 16.-ig lehet (7falusi-fi@gmail.com). Megtartjuk a hagyományos *Pityókatokány főzés mestere* vetélkedőt is (Szász Ágnes, 0744422600, agitura@yahoo.com). Jelentkezhetnek amatőr és profi szakácsok, baráti társaságok, gyerekek és felnőttek egyaránt. A versenyzők készítményeik alapanyagaként kötelező módon pityókát használhatnak, és hagyományos receptek alapján főételüket két óra alatt bográcsban kell elkészíteniük. Minden csapat legalább 10 fő számára főz, a házikonyeret, a savanyúságot, a fűszert, a borvizet, a pálinkát, a bort és az asztaldíszítést mindenki saját maga oldja meg.

nincs kártalanítás. Magyarul, a MÁV is abba a maffiahálózatba tartozik, amely maffia az apró részletekben búvik meg, s lopja el kuncsaftjai pénzét. Az utasnak jogai persze nincsenek, mint Európában... s ha vét a MÁV szabályai ellen, netán bliccel, az Isten irgalmazzon neki... Pedig a MÁV is bliccel. Csak nézőpont kérdése az egész.

És folytathatnám napokig a maffiaországi „szépségeket”. De minek? Éppen elég, ha az ember körülnéz a budai várban, a pályaudvarokon, s lát valami megfoghatatlant, amihez hasonló sem az elcsatolt területeken, sem másutt Európában nincs. Valami, amit megnevezni is nehéz, mert csak egy obszcén kifejezés alkalmas rá: a szarevés. Bővebben: a magyarországi magyar szarevés. Miért említem a budai várat? Mert ott a legjellemzőbb Budapesten ez a szarevés vagy szarrágás. Mindenért pénzt kérni, de semmit nem biztosítani a beszedett pénz ellenében.

A budai vár: A minap volt alkalmam (nem írom, hogy szerencsém) a budai várban sétálni kisebbik fiammal. Tapasztalataim nem voltak rózsásak. A kosz és a szemét felvet mindent. A Halászbástyára nem lehet fölmenni, csak bizonyos összeg ellenében, s hasonló a dolog a Budavári Nagyboldogasszony Templom tekintetében is. Itt egy, a templomban elmondandó Miatyánk is sok száz forintba kerülne – ha lettem volna olyan hülye, hogy fizetek. Hiszen imádkozni nem csak pénzért és csak a templomban lehet. Igaz számomra visszataszító, hogy a szentségi látogatásért (egy rövid imára való napközbeni betérés a templomba) fizetni kell. A sarkos akarok lenni, akkor azt mondanám, hogy az Oltáriszentség meglátogatása pénzbe kerül. Ez a fajta „koldulás” sértő, gusztagyan és undorító. Kivált úgy, hogy két taknyos flegma kölkök utasít a kasszához, amikor az efféle pénzlehúzást nem ismerő kilenc éves ministráns(!) fiammal akartam volna bemenni abba a templomba, amelynek belső faragványait, szobrait, és a főoltár felett lebegő Szűz Mária szobrot is családomban egyik néhai tagja készítette (Franz Graf Mikula). Fiam csak tágra nyílt szemmel nézett és nem értette, hogy a templomba, Isten házába bemenni csak pénzért lehet. Nem tudtam megmagyarázni neki – s nem is akartam!!!! Mint azt sem, hogy miért gazos és szemetes a Hilton alatti, egykor csodás kis terecske.

Azt pedig végképp nem értette (és én sem), hogy az Angelika nevű Batthyány téri üres kávézóban miért nem jön oda hozzánk egy pincér, hogy megkérdezze, miért zavarjuk őt munkaidőben? Igaz, nem idegen nyelven köszöntem a három trécselő kötényes alkalmazottnak. (Azt sem értem, miért és ki hagyja elfogadtatni egy-egy vendéglátóhelyen a farmernadrág viselését még a női alkalmazottakon is.) Érdekes, hogy a Lajtán túl mindent megérték! Mert ott Európa van. Magyarország azonban ettől a földrészről rettentően távol áll. Minden tekintetben. Ám, ez a normális ebben az országban, hiszen nem lehet európai ország az, amelyben nem az emberség, a keresztény értékek, hanem a maffia és a törvénytelenység, a primitív szarevés és a fősvénység, vagy éppen a csapnivaló törvények uralkodnak... és ha ez így folytatódik, akkor Magyarország hamarosan megszűnik. S a világon senki nem fogja sajnálni...

Stoffán György